

да създава отношения съ повече хора, а въ зрѣла възраст почва да се готви за онзи свѣтъ. Хората говорятъ за онзи свѣтъ, четатъ за него, но въпрѣки това нѣматъ ясна представа, какво въ сжщностъ е онзи свѣтъ. И като не могатъ да си представятъ, какъвъ е онзи свѣтъ, въ който отиватъ, започватъ да се безпокоятъ. Тази е причината, задето почти всички хора заминаватъ за онзи свѣтъ съ тѣга, съ безпокойствие, съ страхъ. Малцина сж заминали за онзи свѣтъ съ радостъ. Това сж били светиитѣ само, или нѣкои духовно напреднали хора. Всички останали, въпрѣки голѣмитѣ страдания, които сж преживяли на земята, пакъ се раздѣлятъ отъ нея съ мжка. Какво сж разбрали тия хора отъ земния животъ, щомъ го напушатъ съ мжка?

Съвременнитѣ хора не могатъ да се раздѣлятъ лесно отъ земния животъ, защото силно сж свързани съ желанията си. Да се отдѣлятъ отъ желанията си, тѣ не могатъ, но сжщевременно не могатъ и да ги постигнатъ. Въ това отношение, тѣ приличатъ на животни, били месоядни или тревопасни, на които е сложено месна храна или сѣно, като сжщевременно господарьтъ имъ е поставилъ преграда между тѣхъ и храната. Месото привлича месояднитѣ, а сѣното — тревопаснитѣ. И еднитѣ, и другитѣ се хвърлятъ къмъ храната, възбуждатъ се, напръгатъ се, но желанието имъ да задово-